

Támogatjuk a lepramissziót

<http://lepramisszio.hu/>

Wellesley Cosby Bailey (1846-1937)
és felesége,
Alice Graham

Az 1870-es években indiai
Pandzsáb állam Ambala falujának
tanítójaként nap, mint nap leprás
koldusokkal találkozott. A
nyomorúság és kilátástalan sorsok
mélyen megindították.
Ettől kezdve nem tudott szabadulni
a gondolattól: mit adhatna Indiának
abból a sok jóból, aminek
birtokában van?

1874-ben, a Dublin melletti
Monkstownban, egy missziói
összejövövelen
barátaival elhatározták,
hogy 30 aranyfont tőkével
létrehozzák az
**„Indiai Leprások
Misszióját”.**

Egyik unokája ezt írta Bailey-ről:

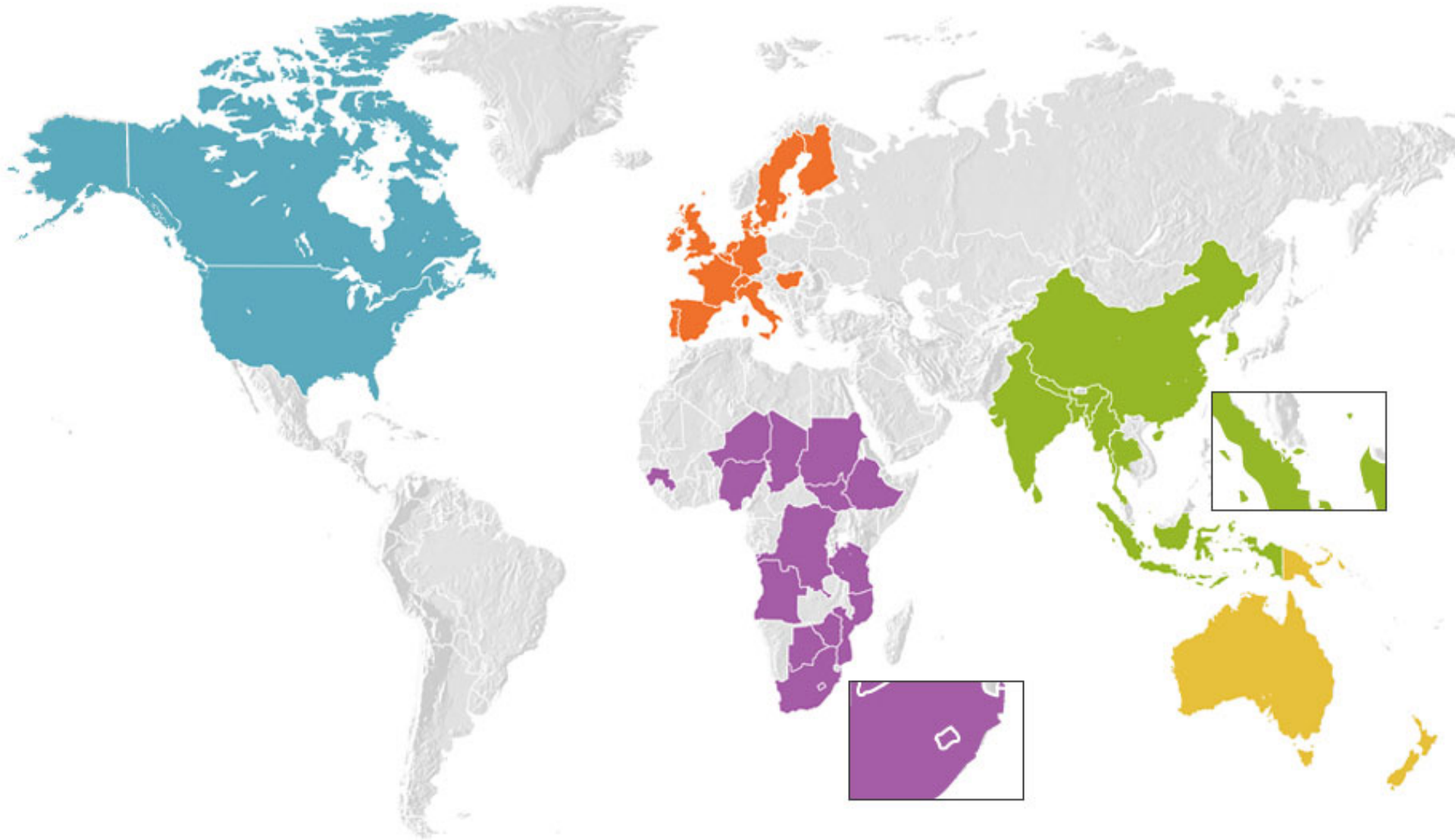
„Nem volt hibátlan, és nem volt különösebben okos ember.

De soha nem hallottam tőle bántó megjegyzést vagy indulatosságot.

Élete legnagyobb ajándéka az a céltudatos és csodálatos

„együgyűség” volt, mellyel képes volt elhivatását véghezvinni, s közben minden akadályt legyőzni.”

140 év – 32 tagország

**Közép-
Európából
egyedül
Magyarorsz
ág**

100 évvel Bailey
indíttatását követően
kapott elhívást
Magyarországon
az akkor már 72 éves
Dobos Károly
ny. református lelkész
(1902-2004)

a távoli földrészeken élő
leprabetegek iránti könyörületességre.

Látta a láthatatlant. Élete utolsó harmadában látott a legmesszebbre. Isten akkor mutatta meg neki a világ nyomorultjait: a leprásokat. Úgy látta őket, mintha mellette éltek volna. Olyan erővel tudta hallgatóival is észrevetetni a templom küszöbén képzeletben ülő leprást, hogy szívek és pénztárcák ezrei nyíltak meg az általa alapított Lepramisszió számára. Bár soha nem jutott el a leprások közé, soha nem érinthette meg őket – mégis a legtöbbet ő tette értük ebben a hazában!

„Látást adott Isten...”

– szerette ezt a kifejezést.

Azért nem maradt semmi félbe abból,
amit elkezdett, mert nem a saját
akaratát cselekedte, hanem mindig
„csak” Elhívójának engedelmeskedett.
Azért járt mindenütt áldás a nyomában,
mert őelőtte Jézus járt.

Ma már a lepra gyógyítható!

1980, a kombinált
gyógyszerkészítmények
használatának bevezetése óta
több, mint **15 millió beteget**
gyógyítottak meg a
Nemzetközi Lepramisszió
intézményeiben világszerte!

A 41 éves magyar Lepramisszió a 141 éves Nemzetközi Lepramisszió tagja

- az idei év során folytatjuk az **indiai** Shahdara lepramissziós kórház és a hozzá tartozó nyomornegyedek támogatását
- a 6 éve elkezdett **dél-kínai** lepra rehabilitációs projektet
- Újdonságként **Kongóban** is tudunk vállalni segítséget
- **támogatóink egyre növekvő nagylelkűségének köszönhetően**

a csak magyarok által támogatott xishuangbannai projektről

- Kínában nem annyira égető kérdés a lepra, mint pl. Indiában, de a leprabetegek elzártsága, a terület óriási volta és a megbélyegzés miatt nagyon fontos a jelenlét és segítség
- a leprabetegség miatt hátrányba került személyek és családok egész életének rendezését szolgálja a gyógyítás mellett.

a csak magyarok által támogatott xishuangbannai projektről

- Igen nagy jelentőségű, hogy az elzárt „rehabilitációs falvak” lakóit a teljes emberi méltóságra emeljük fel segítségünkkel. Ezért a jogvédelem, gyógytorna, művégtagok biztosítása, otthonteremtés, tiszta ivóvíz biztosítása is a projekt része,

a csak magyarok által támogatott xishuangbannai projektről

- mint a saját,- szüleik- vagy nagyszüleik leprabetegsége miatt hátrányos helyzetbe került gyermekek beiskolázása. Ők nélkülünk nem tanulhatnának meg írni, olvasni, hanem kilátástalan sorssal tengődnének – ártatlanul! Később pedig semmi szakmájuk nem lenne, ha nem iskoláznánk be őket szakképzésre, ahol kollégiumi elhelyezéssel gondoskodunk róluk.

**A KÖVETKEZŐ TÖRTÉNET
OLVASÁSA SORÁN KI-KI
ELDÖNTHETI: ÉRDEMES-E, KELL-
E SEGÍTENÜNK?**

A ma már 18 éves észak-indiai
Avdes így vall az életéről:

„A 7. osztályba jártam, amikor már nem tudtam fogni a ceruzát. Senki nem tudta a faluban, hogy mi ennek az oka. A naini lepramissziós kórházba 2012 márciusában jutottam el, éppen 4 évre azután, hogy az első jeleket éreztem a betegségemről. Akkor kicsi, fehér foltok jelentek meg a testemen, és nem éreztem az ujjaim végét. A szüleim nem vittek sehová. Apám azelőtt sem nagyon szeretett, de ettől kezdve verni kezdett és megátkozott. Bár a kórházban megműtöttek, amikor hazamentem, semmit nem javult a helyzetem.

Négyszer akartam öngyilkos lenni.
Kiugrottam a vonatból. Akkor már számos
seb is volt rajtam. Majd a naini kórházba
tértem vissza. Ott nagy szeretettel fogadtak
és rendbe hozták a testemet. Nem koldulni
akarok már. A kórházban felajánlották, hogy
tanulhatok, sőt szakmát is szerezhetek! Ezt
nagyon szeretném. Új életet kaptam. Nem
volt segítségem, ti segítettetek rajtam!
Utcákon bolyongtam és élelmet koldultam.
Beteg voltam, és ti meggyógyítottatok.

Nem tudom elfelejteni ezt a
könyörületet. Olyanok vagytok,
mintha apám vagy anyám
lennétek. Nektek köszönhetően
sokaknak az élete változhat meg
úgy, mint az enyém is! Azokon
segítetek, akiken mások nem
segítenek.
Ti mindenkivel egyformán jól
bántok.

Isten meg fog benneteket jutalmazni! Kérlek,
ne haragudjatok, ha néha rosszat tesztek.

Avdes.”

Kb. 4 000 Ft-ból egy leprabeteg egy pár, speciális gumiból készült szandált kaphat, hogy az védje lábát a kóroktól.

Kb. 5 000 Ft-ból egy leprabeteg
egy pár puha cipőt kaphat.

Kb. 7 000
Ft
szükséges
ahhoz,
hogy egy
közepesen
fertőzött
beteg teljes
gyógyulást
kaphasson!

Kb. 35 000 Ft-ból
egy betegnek
mindkét kezét
megoperálhatják, és begöorbült
ujjait kiegyenesítve újra
használhatóvá tehetik!

Kb. 35 000 Ft-ból
egy betegnek
mindkét kezét
megoperálhatják, és begömbült
ujjait kiegyenesítve újra
használhatóvá tehetik!

Kb. 120 000 Ft-ból egy beteg és családja kaphat
szerény,
de egészséges kis otthont, melyben biztonságban

India Lepramissziójának igazgatója,
Dr. Sunil Anand a következő bátorító sorokat
küldte:

„Mi
egészségesek
el sem tudjuk
képzelni, hogy
mit jelent a
leprabetegség!

Testben, lélekben mérhetetlen szenvedéseket, melyek közül a lelkiek sokkal fájdalmasabbak a testieknél is! Az elhagyatottság, kilátástalanság, a szeretettség hiánya és a megvetettség érzése összetöri a lelket. Mi, a Lepramisszió világméretű közössége, nagyon sok fiatal és idős betegen igyekszünk segíteni úgy, hogy ne csak klinikai értelemben, hanem az életük teljességére nézve rendeződjön minden! Avdes szavai jól példázzák, hogy a lehajló szeretet mit munkál a betegek lelkében. Olyan kicsi az, amit tennünk kell! Mégis olyan sokat jelent azoknak életében, akik már mindent elveszítettek!

Adományaink óriási változásokat visznek véghez. Hitünkről, szeretetünkről beszélnek mindennél kifejezőbb módon, és a krisztusi lelkületet mutatják be olyan embertársainknak, akik még soha nem hallották az Evangéliumot. A szeretetünk gyógyítja a sebeket, áttételesen ebből lesz műtét és művégtag, iskoláztatás és otthon. Szeretetünk cseppjei óceánná válva átalakítják embertársaink életét! Van-e ennél szebb dolog, mint együttérző szeretettel és nagylelkűséggel változtatni meg a világot?

Tisztelettel: Dr. Sunil Anand, India

Ha Ön szokott imádkozni,
foglalja imáiba
misszióinkat,
a betegeket,
a dolgozókat

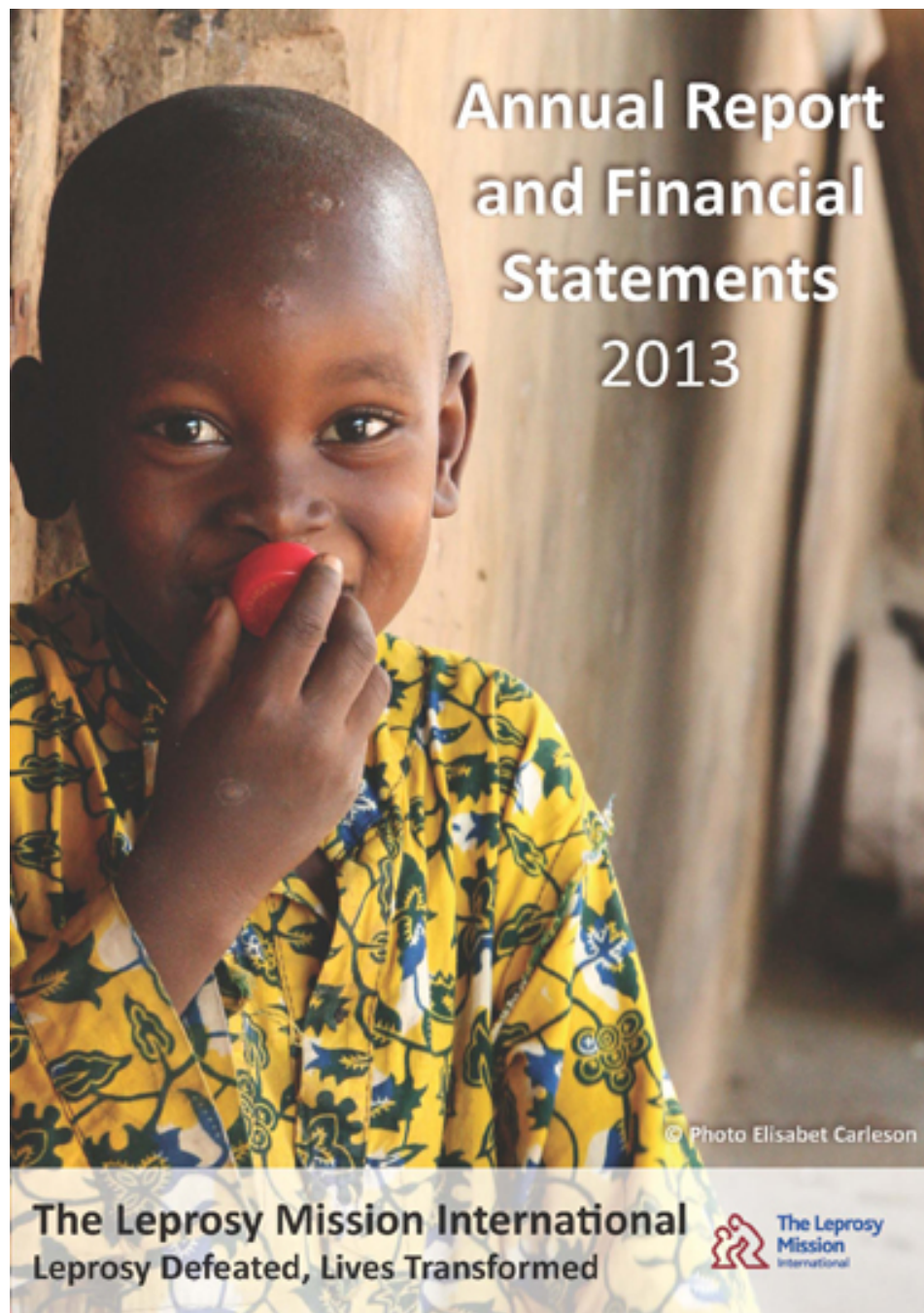

Ma is
minden 2.
percben
megállapítják
valakiről a
Földön, hogy
leprás,

és közülük
minden 5. egy
gyermek.

Jézus szavai ma is ugyanolyan
égetően érvényesek, mint voltak 2000
éve:

„Gyógyítsatok meg betegeket,
....tisztítsatok meg leprásokat!” (Máté
10,8)